

Det andet Hensyn, som den lærde Rigsdagsmand fra Maribo Amts 4de Valgkreds glemte eller forbigik, det er, hvad jeg maa kalde det parlamentariske Hensyn, det er det Hensyn, som maa tages til Rigsdagen, til dens Stilling og Virksomhed i det Hele. Nu er det min fulde Overbeviisning, at jo urimeligere det Forlangende er, som man har filltet til os om et Samtykke under Get til tre forskellige Ting, tre forskellige Dele, saa forskellige, at man kunde bifalde og udføre hvilkensomhelst af dem, uden at det Andet eller det Tredie derved berørtes, nemlig paa een gang, under Get, Samtykke for det Første til en Afvigelse fra den Kongelige danske Arvelov, en saadan Afvigelse nemlig, at Prinds Christian i et vist givet Tilfælde maa bestige Thronen, hvis han lever paa den Tid, for det Andet til en Indskrænkning i den Kongelige danske Arvelov, den Indskrænkning nemlig, at, naar saa skeer, at Prinds Christian kommer paa den danske Throne og efterlader sig mandligt Afkom, da skal ikke alt det mandlige Afkom, han muligt kan efterlade sig, have Arveret, men kun det mandlige Afkom af ham og Prindsesse Louise, det er 2 Dele, vi kunne tænke os, hvilken af dem vi ville, at være bifaldet, at være udført uden den anden; den tredie kommer nu, det er den danske Arveløvs fuldkomne Ophævelse, og jeg kalder det et meget urimeligt Forlangende af os, at vi under Get skulde give vort Samtykke til alt dette, om det end er saa med Mange af os, at vi gjerne ville give vort Samtykke til de 2 Dele, men kunde det ikke efter vor Overbeviisning til det Tredie. Nu siger jeg da, det oveniifjøbet efter min Overbeviisning og mange Andres er ligefrem, som selv den ærede Rigsdagsmand for Maribo hittede, var hans Tanke, at den danske Arvelov kan aldeles ikke ophæves, uden at med det Samme § 4 i Grundloven udslættes, og jeg vil lægge til, at de Ord i den Kongelige Declaration i Grundloven, hvorved

Kongeloven deeltviis ophæves, ogsaa maatte udslættes. Naar dette nu er vor Overbeviisning, og Ministeriet alligevel forlanger af os, at vi skulde give vort Samtykke dertil under Get, da siger jeg, dersom jeg skulde give dette Samtykke, saa kunde jeg ikke mere sige, at jeg havde Frihed til enten at give eller nægte mit Samtykke. Dersom jeg skulde sige Ja til det Altsammen under Get, blot paa Ministeriets Ord, at saadan er det bedst og saadan maa det være, saa vilde jeg føle mig bunden til at sige Ja til Alt, hvad dette Ministerium forlangte af mig som Rigsdagsmand, og da maatte jeg ansee det for et uhyre Tillidsvortum. Nu vil jo ikke engang den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) have Ord for at have en saadan uindskrænket Tillid til det nærværende Ministerium, han vilde ikke selv forbinde sig til at følge det iblinde igjennem Lykt og Lyndt, saa at jeg veed ikke engang, hvorledes han kunde sige Ja til det Forlangte, men han vil vist let indsee, at idetmindste jeg og Alle, der tænke omtrent som jeg, vi kunne det umuligt, og jeg for mit Bedkommende siger, hvad jeg altid har bekendt, jeg er saa langt som muligt fra at have en saadan uindskrænket Tillid til vort Heelstatsministerium, det er mig følgerig aldeles en Umulighed at sige Ja, det er mig en Nødvendighed at sige Nei, naar Ministeriet har været saa standhaftigt mod at ville dele der, hvor vor Overbeviisning ligefrem er deelt. Vi kunne derfor heller ikke dele, vi kunne heller ikke sige Ja til det One og Nei til det Andet, vi maae derfor sige Nei til det Hele, uden at vi tør spørge om, hvilke de umiddelbare Følger deraf maatte blive, uden at vi kunne spørge, om enten Sagen dermed er afgjort, eller den slet ikke er afgjort, enten Ministrene staae eller de gaae, enten Thingene forbindes eller de opløses, enten de Fremmede blive vrede eller milde (Bravo! Gysfen).